

stærkere end Øboerne. De holder gennemgaaende meget større Besætninger i Jylland end paa Øerne paa de samme Arealer; derfor vil Mangelen af Foder til Besætningerne der blive særlig følelig, og derfor maa man sælge stærkt ud af Besætningerne til de nu væsentlig reducerede Kreaturpriser.

Med Hensyn til Administrationen af denne Lov staar der i det foreliggende Lovforslag, at Jordværdien for Hede, Mose- og Skovareal samt Jordværdien for Engareal ud over 10 pCt. af Ejendommens samlede Areal fradrages ved Beregningen af det Kvantum Korn, som skal afleveres pr. 1,000 Kr.s Jordværdi. Jeg kan egentlig ikke vide, hvorledes de Folk, som skal administrere Loven, vil komme til Kundskab om, hvilken Jordværdi der er sat paa Skov, Eng, Hede og Mose; der findes ikke noget som helst officielt Materiale herom, idet Jordværdien for den enkelte Ejendom er sat saaledes, at man kun ser den samlede Sum. Men der findes i Jylland Ejendomme, hvor indtil Halvdelen af Tilliggendet bestaar af saadanne Arealer, saa det vil være meget vanskeligt at foretage en Deling, men en saadan maa jo foretages, for at man kan komme til et bestemt Resultat. Jeg vil gerne som Vestjyde nedlægge Indsigelse imod, at Jyderne bliver forurettet ved det foreliggende Lovforslag, og jeg mener, at vi maa kunne komme til en Kombination af Hartkorn og Jordværdi. Der vil blive Vanskeligheder derved, det ser jeg nok.

Sluttelig vil jeg udtale Ønsket om, at det maa lykkes Regeringen i det kommende Aar at opbevare de Kornbeholdninger, Staten kommer til at ligge inde med, som sunde og friske Varer. Det har langt fra været Tilfældet i det svundne Aar. Man kan just ikke sige, at Staten har givet Lærepenge i den Retning, thi jeg har hørt Folk udtale sig saaledes: Vi har afleveret god, sund og frisk Rug, men naar vi skulde have noget tilbage til at fodre Svinene med, fik vi fordærvede Varer til højere Priser end dem, til hvilke vi har maattet afgive den sunde Rug. Det vilde være sørgeligt, om dette skulde gentage sig i det kommende Aar.

Jeg vil med disse Ord anbefale de af mig fremsatte Tanker til Overvejelse i det eventuelle Udvalg.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Olufsen) brugte den Vending om Lovforslaget, at det vilde medføre en Revolutionering af

Landbruget. Rigtigere udtrykt burde vel denne Tanke være forment saaledes, at Lovforslaget er et Vidnesbyrd om, at en Revolutionering af Landbruget er paa-tvunget os ude fra. Det er ikke Lovforslaget, men Verdensforholdene, som revolutionerer. Lovforslagets Hensigt er at sørge for, at denne Revolutionering ikke ødelægger det danske Samfund, og at den foregaar for det samlede Landbrug paa saa gunstige Vilkaar som overhovedet muligt. Hvis dette Lovforslag havde til Hensigt at fremkalde en Revolutionering, vilde det jo heller ikke have mødt den Modtagelse, som det har faaet her i Tinget. Alle har erkendt, at Lovforslaget er nødvendigt; alle har tilsagt deres ubetingede Tilslutning til dette Lovforslags hurtige Behandling og Gennemførelse. Det er et aabenbart Vidnesbyrd om, at Lovforslaget er nødvendigt, og tillige et Vidnesbyrd om, at man mener, at det i Hovedsagen har truffet det rette. Naar saa mange indsigtfulde Mænd indenfor Landbruget har lagt Grundlaget for Lovforslaget, vilde det ogsaa være meget trist, om det ikke, idet det blev fremsat, i Hovedsagen havde truffet det rette.

Foruden at besvare nogle af de mange Enkeltheder — jeg maa paa Forhaand bede om Undskyldning, hvis jeg skulde forbigaa nogle, det skyldes da kun Ønsket om ikke unødvendigt at optage Tingets Tid, i Udvalget vil man kunne komme tilbage dertil — skal jeg væsentlig holde mig til nogle Hovedspørgsmaal, der har været Genstand for Forhandling, og da er det vel lige saa godt at sætte i Spidsen for disse Betragtninger det Spørgsmaal, hvormed det ærede Medlem, der førte Ordet paa Venstres Vegne, det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen), sluttede sin Tale, nemlig Spørgsmaalet, om man kan formindske den Ligning, der her er Tale om.

Man kan formindske den paa to Maader — det er for saa vidt allerede blevet antydnet —, enten ved at erklære de Beholdninger, som ønskes overtaget, for at være for store og derefter beslutte at overtage noget mindre eller ved at sige, at den foreslaaede Ligning muligvis vil bringe for meget efter det fastsatte Formaal, og at den altsaa kan formindskes. Der er fremkommet Antydninger i begge Retninger. For at begynde med den Tanke, som for saa vidt paa en Maade blev udkastet af det ærede 2det Medlem for 3die Kreds: at man kunde formindske Beholdningerne, altsaa gaa ned under de